

[Socialministeren]

som vi vendte os imod, og det er stadig væk dårligt. Jeg agter på ingen måde at foreslå det genindført.

Derfor siger jeg, at det nemmeste at gøre nu, når vi får denne kraftige kritik af dette forslag, er at fortsætte med det, vi kender. Det kender kommunerne, det er procedurer, de kender. De skal bare gå over til et nyt indkomstgrundlag, og det skal de i øvrigt i alle andre sammenhænge, det skal de også med den midlertidige hjemmehjælp. Så det er procedurer, de kender.

Dette handler ikke alene om økonomi. Når der fra CD's side bliver talt om, at man skal bede kommunerne om at flytte ressourcerne derhen, hvor der er behov for dem, så handler det ikke om pengene alene. Det handler det også om, men ikke alene. Kritikken, vi møder overalt i kommunerne i disse uger, går på, at man er nervøs for, at hjemmehjælperordningen bryder sammen, fordi der ikke er hjemmehjælperen. Det betyder, at de mennesker, der på anden måde får gjort rent og bliver passet og selv betaler, vil henvende sig og bede om at få varig hjemmehjælp, og det vil gå ud over dem, der i dag får varig hjemmehjælp via kommunen. Det er jo det, det handler om. Jeg vil altså bede om, at man, uanset om man nu har sagt nej her, for alvor i Socialudvalget undersøger konsekvenserne. Jeg har endnu ikke mødt nogen i kommunerne, der syntes, at dette var en nem opgave, og man er meget nervøs for, hvad virkningen vil være efter 1. januar.

Det er selvfølgelig rigtigt, at forslaget også er en del af de bestræbelser, som regeringen udfolder for at holde udgifterne i ro. Det har jeg i øvrigt forstået at et stort flertal i Folketinget er enig med regeringen om det hensigtsmæssige i. Hvis andre har bedre forslag til at spare 200 mio. kr. på de sociale budgetter, tager jeg gerne imod gode ideer, men det afgørende er, at vi ikke vil være med til at smadre en hjemmehjælpsordning, som i dag fungerer, og hvor det begynder at vise sig, at man mangler uddannet arbejdskraft rundt omkring. Det er derfor, jeg har sagt, at når jeg skal spare, må det være det mest fornuftige.

Så skal vi selvfølgelig bruge tiden til sammen med kommunerne og sammen med partierne her at finde en løsning, der mildner samspilsproblemet eller helt fjerner det. Det bliver vel nærmest en mildning, for det er givet, at der også er alvorlige samspilsproblemer, hvis vi fort-

sætter med betalingen, men de bliver dog imervæk mindre i 1989, end de er i 1988 – af flere forskellige grunde. For det første har man fremrykket samspilsordningen; den vil altså i det hele taget være trådt i kraft, hvad den jo ikke er nu. For det andet har pensionisterne fået bedre pension. Pensionerne er steget, og det er kun den tredjedel af pensionisterne, som har indtægter, som kommer til at betale efter en graderet skala, sådan som de også gør i 1988.

Jeg vil sige tak til Venstres og De Konservatives ordførere og også sige tak til hr. Kofod-Svendsen for et velafbalanceret indlæg. Jeg er glad for at have lejlighed til at sige, at der altså ikke er tale om, at vi nu søger at gå tilbage til det forslag, som vi selv kasserede sidste år, tværtimod. Det var, fordi forslaget om de 13 kr. var helt uantageligt for alle parter.

Fru Jane Oksen spurgte, hvorfor behovet for hjemmehjælpen ville vokse, når den bliver gratis. Det er lidt ejendommeligt at høre Fremskridtspartiet spørge sådan. Jeg tror egentlig, jeg har svaret med min tidligere kommentar. Det er altså den opfattelse, man har ude i kommunerne, at behovet vil vokse, og det er ikke bare af frygt for udgifterne, men det er også en konstatering af, at man ikke vil kunne imødekomme behovet, fordi man ikke har de uddannede hjemmehjælperne, som der vil blive behov for.

Hr. Kofod-Svendsen sagde, at det kunne være, at det ikke var rimeligt, at hjemmehjælp var helt gratis. Nej, det synes jeg også vi skal overveje.

Der er stadig væk problemet over til de andre faggrupper, og det er faktisk hele den problemstilling i den nye ældrepolitik, som jeg håber at Folketingets Socialudvalg under udvalgsbehandlingen vil vurdere sådan, at vi får en ordning, som ikke skal laves om, fordi de virkninger, som kommer af den, ikke er antagelige.

Når jeg har syntes, at vi skulle lave det om nu og ikke lade det komme an på en prøve og se, hvordan det virkede, så er det netop ud fra det hensyn, som hr. Kofod-Svendsen omtalte: at det ikke er godt at lave tingene om. Hvis man har på fornemmelsen, at vi har fået lavet noget, som ikke rigtig kan holde i længden, er det klokest at stoppe det, inden det bliver gennemført, frem for at vente et halvt eller et helt år og så konstatere, at en hel del af de mennesker, som i dag har hjemmehjælp, vil få færre hjemme-